

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa M. S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Aresztu Śledczego w W.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 czerwca 2019 r., sygn. akt V ACa [...]

- 1) odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2) nie obciąża Powoda M.S. kosztami postępowania kasacyjnego,**
- 3) oddala wniosek adwokata K. B. o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej Powodowi M. S. w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 5 czerwca 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...). po rozpoznaniu sprawy z powództwa M. S. przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Aresztu

Śledczego w W. o ochronę dóbr osobistych na skutek apelacji obu stron od wyroku Sądu Okręgowego w W. z 26 października 2017 r., oddalił obie apelacje i nie obciążył Powoda kosztami postępowania apelacyjnego.

Powód od powyższego wyroku złożył skargę kasacyjną, zaskarżając wyrok w zakresie oddalającym powództwo i wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z wnioskami o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w W. z 5 czerwca 2020 r., oraz orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uwzględnienie w całości żądań określonych w pozwie, zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa na rzecz Powoda kosztów procesu za I i II instancję oraz kosztów postępowania kasacyjnego. Ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu, przy uwzględnieniu kosztów dotychczasowego postępowania. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie art. 23 i 24 k.c. w zw. z art. 143 § 1 pkt 8 w zw. z art. 143 § 3 k.k.w. oraz błędną wykładnię art. 24 k.c. w zw. z art. 448 k.c.

Pozwany Skarb Państwa, reprezentowany przez Dyrektora Aresztu Śledczego w W. zastępowany przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej w odpowiedzi na skargę kasacyjną złożył wniosek o jej odrzucenie, ewentualnie o wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie o oddalenie skargi kasacyjnej. W każdym z powyżej wskazanych przypadków wniósł o zasądzenie od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym według norm przypisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu. Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części; 2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie; 3) wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Skarga niespełniająca tych wymagań podlega odrzuceniu (art. 398⁶ § 1

k.p.c.). Do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy w związku z tym m.in. wskazanie, czy orzeczenie, od którego jest wniesiona skarga, zostało zaskarżone w całości, czy w części (pkt 1). w razie zaskarżenia jedynie części orzeczenia sądu drugiej instancji, jest ono spełnione tylko wtedy, gdy skarżący określił precyzyjnie zakres zaskarżenia i zgodny z nim zakres żądania uchylenia lub uchylenia i zmiany orzeczenia sądu drugiej lub pierwszej instancji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 24 kwietnia 2013 r., sygn. akt III CSK 77/13; 10 kwietnia 2013 r., sygn. akt III CSK 64/13; 24 lutego 2021 r., sygn. akt II CSK 76/20, niepublikowane). Także brak korelacji pomiędzy wskazanym w skardze kasacyjnej zakresem zaskarżenia, treścią wniosków skargi kasacyjnej i treścią zarzutów traktuje się jako niespełnienie przez skargę kasacyjną jej warunków konstrukcyjnych, o których mowa w art. 398⁴ § 1 k.p.c., co uzasadnia odrzucenie skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. bez możliwości sanowania tego braku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z: 11 grudnia 2014 r., sygn. akt III CZ 54/14; z 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt IV CZ 14/14; 24 lutego 2021 r., sygn. akt II CSK 76/20, niepublikowane). W niniejszej sprawie Skarżący wywodzi skargę kasacyjną czyniąc jej przedmiotem wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z 5 czerwca 2019 r., którym oddalono apelacje obu stron, jednocześnie zaskarżając go w zakresie oddalającym powództwo, a zatem obejmując zakresem zaskarżenia treść niestanowiącą przedmiotu rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego.

Ponadto Skarżący jako podstawę skargi kasacyjnej wskazuje art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c., tj. naruszenie przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a jednocześnie przedmiotem zarzutu czyni przepisy prawa materialnego, tj. art. 23, 24 i 448 k.c. związkowo z art. 143 k.k.w. W tych okolicznościach jedynie na marginesie wypada dodać, że nie spełnia wymagań oczekiwanych od profesjonalnego pełnomocnika uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, stanowiące ogólne oceny dotyczące okoliczności faktycznych sprawy i uznanie ich za spełniające wymagania zachowania bezprawnego uzasadniającego zastosowanie norm prawa materialnego.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, jednocześnie z uwagi na sytuację Skarżącego odstępując od obciążenia go kosztami postępowania kasacyjnego (art. 102 k.p.c.). Sąd Najwyższy oddalił wniosek pełnomocnika z urzędu o przyznanie kosztów pomocy prawnej z uwagi na fakt, iż skarga kasacyjna nie spełniała podstawowych standardów w zakresie wymagań oczekiwanych od profesjonalnego pełnomocnika.